

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 15/2019
04.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332.а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.245/19 од 24.05.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Смедереву, Одељења у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр.6862/17 од 03.12.2018. године и Прекршајног Апелационог суда у Београду 16 ПРЖ.бр.1324/19 од 07.02.2019. године у седници већа одржаној дана 04.06.2019. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

УСВАЈА се захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ. бр.245/19 од 24.05.2019. године, па се ПРЕИНАЧАВАЈУ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр.6862/17 од 03.12.2018. године и Прекршајног Апелационог суда у Београду 16 ПРЖ.бр.1324/19 од 07.02.2019. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, окривљеног АА,

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

-да је дана 24.09.2017. године у 00,30 часова у ... управљајући путничким возилом Рег.ознаке ... крећући се улицом Смедеревском ка Смедереву, брзином од 76 км/х, што је за 26 км/х већа од дозвољене брзине кретања возила која је на том делу пута постављеним саобраћајним знаком за насеље брзина кретања возила ограничена општим ограничењем на 50 км/х,

-чиме би учинио прекршај из члана 232.а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр.6862/17 од 03.12.2018. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 332.став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини одређено је да ће се на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9., члана 141.став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.000,00 динара, у року од 15 дана.

Наведеном пресудом на основу члана 338. став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 58. Закона о прекршајима, окривљеном АА изречена је заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана и одређено да ће се за њено извршење старати надлежна ПС, док му је на основу члана 335. став 1. тачка 9. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречено 4 казнена поена, а за чију реализацију изречених поена ће се такође старти надлежна ПС.

Пресудом Прекршајног Апелационог суда у Београду 16 ПРЖ. бр.1324/19 од 07.02.2019. године, поводом жалбе браниоца окривљеног АА, а по службеној дужности, преиначена је пресуда Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр.6862/17 од 03.12.2018. године, у погледу правне квалификације прекршаја на тај начин што је одлучено да је окривљени, АА радњом ближе описаном у изреци првостепене пресуде учинио прекршај из члана 332. а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и окривљеном је изречена новчана казна у износу од 6.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана достављања пресуде, а у противном суд је одредио да ће се на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне, док се казнени поени и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, који су изречени окривљеном, не изричу а у преосталом непреиначеном делу, жалба окривљеног је одбијена као неоснована, а ожалбена одлука потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем ПТЗ.бр.245/19 од 24.05.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2.тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе

предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Чланом 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примњује закони, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, а ставом 2. истог члана да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најближи за учиниоца.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени АА оглашен одговорним због извршења прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, зато што је дана 24.09.2017. године у време и на месту ближе описаном у изреци те пресуде управљао путничким возилом брзином од 76 км/х што је за 26 км/х већа брзина од дозвољене брзине кретања возила која је на том делу пута постављеним саобраћајним знаком за насеље ограничена општим ограничењем на 50 км/х.

Законом о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр.41/09...96/15, 9/16- одлука Уставног суда) у члану 332. став 1. тачка 8. прописује да ће се новчаном казном у износу од 6.000,00 динара до 20.000,00 динара казнити за прекршај лице које поступа супротно одредбама из следећих чланова овог закона - члана 43. став 1., члана 45. став 1. тачка 1., 2. и 3., који се у насељу креће брзином која је 21 километар на час до 50 километара на час већа од дозвољене.

Законом о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр. 24/18 од 26.03.2018. године) у члану 150. став 3. прописано је да се у тачки 8) члана 332. став 1. речи „од 21 километара на час“ замењују речима „за више од 30 километара на час“. Наведени закон ступио је на снагу 03.04.2018. године.

Изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ бр. 41/18 од 31.05.2018. године, који је ступио на снагу 01.06.2018. године у члану 7. наведено је „у члану 332а став 1. тачка 4) број „44“ замењује се бројем „43“ из чега произилази да је овом изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 км/х од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. овог закона.

Из напред наведених одредби Закона о безбедности саобраћаја на путевима и његових измена произилази да је у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, у ком периоду је вођен овај прекршајни поступак, радња која се окривљеном АА у овом прекршајном поступку ставља на терет – да је у насељу

управљао брзином већом од дозвољене за 26 км/х, није била прекршај, јер је прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30 км/х у том периоду важење закона, био декриминализован.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени и другостепени суд су примењујући закон који је важио у време извршења прекршаја (Закон о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр. 41/09...95/16, 96/16-одлука Уставног суда)) а не примењујући Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр. 24/18 од 26.03.2018. године) који је ступио на снагу 03.04.2018. године, дакле у току трајања овог прекршајног поступка а пре доношења и првостепене и другостепене пресуде повредио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима и учинио повреду материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, као и битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Радња извршења прекршаја од стране окривљеног АА извршена је дана 24.09.2017. године, а у току трајања овог прекршајног поступка, а пре доношења и првостепене и другостепене пресуде (другостепена пресуда донета је 07.02.2019. године) та радња је била декриминализована, у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, па је Врховни касациони суд, правилном применом члана 6. став 2. и члана 250. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, примењујући на окривљеног најблажи закон- Закон о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр. 24/18 од 26.03.2018. године) преиначио првостепену и другостепену пресуду и окривљеног АА ослободио одговорности да је извршио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које је оглашен одговорним другостепеном пресудом.

Како је окривљени АА ослобођен од одговорности да је извршио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези са чланом 250. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић